స్నానానంతరము అనుసంధించు గురుపరంపర శ్లోకములు

శ్రీరామ చరమశ్లోకము - శ్రీరామ అభయప్రద శ్లోకము

సకృదేవ ప్రపన్నాయ తవాస్మీతి చ యాచతే ।
అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్ వ్రతం మమ ॥ 1

సకృత్ , ఏవ, ప్రపన్నాయ, తవ, అస్మి, ఇతి, చ, యాచతే, అభయం, సర్వభూతేభ్యః, దదామి, ఏతత్ , వ్రతం, మమ.

తవ	=	నీవాడను
అస్మి	=	అయి ఉన్నాను
ఇతి	=	అని
సకృత్ , ఏవ	=	ఒక్కసారిమాత్రమే
యాచతే చ	=	ఎవడు యాచించునో (నోటితోగూడ)
ప్రపన్నాయ	=	అట్టి శరణాగతునికై
సర్వభూతేభ్యః	=	సకలభూతములనుండి
అభయం	=	రక్షణను
దదామి	=	ఇచ్చుచున్నాను
ఏతత్	=	ఆర్తరక్షణ అనునది
మమ	=	నాకు
వ్రతమ్	=	నియమముతో పాటించు వ్రతము

మిత్రభావేన సంప్రాప్తం న త్యజేయం కథంచన ।
దోషో యద్యపి తస్య స్యాత్ సతా మేత దగర్హితమ్ ॥ 2

మిత్రభావేన, సంప్రాప్తం, న, త్యజేయం, కథం, చ, న, దోషః, యత్ , అపి, తస్య, స్యాత్ , సతాం, ఏతత్ , అగర్హితమ్,

మిత్రభావేన	=	నటించే మైత్రితో
సంప్రాప్తం	=	దరికి చేరినవారిని
యద్యపి	=	ఒకవేళ
తస్య	=	అతనిలో
దోషః	=	తప్పు
స్యాత్	=	ఉన్నను ఉండుగాక!
కథం చ న	=	ఎట్టిపరిస్థితిలోనూ
న త్యజేయం	=	విడిచిపెట్టలేను
ఏతత్	=	ఆశ్రయించినవానిని ఆదుకొనుట అనునది
సతాం	=	సజ్జనులకు
అగర్హితమ్	=	నిందాయోగ్యమైన కార్యముకాదు. ప్రశంసనీయమే.

సీతా చరమశ్లోకము - అభయప్రదాన శ్లోకము

పాపానాం వా శుభానాం వా వధార్హాణాం ప్లవంగమ ।
కార్యం కరుణ మార్యేణ న కశ్చి న్నాపరాధ్యతి ॥ 3

పాపానాం, వా, శుభానాం, వా, వధార్హాణాం, ప్లవంగమ!, కార్యం, కరుణం, ఆర్యేణ, న, కశ్చిత్ , న, అపరాధ్యతి,

ప్లవంగమ!	=	కొమ్మలపై పండ్లకై తిరిగే వానరమా!
పాపానాం వా	=	నీదృష్టిలో పాపంచేసినవారైననూ
శుభానాం వా	=	నాదృష్టిలో బాధ్యతకు కట్టుబడ్డ మంచివారు అయిననూ

వధార్హాణాం	=	మరణదండనకు తగినవారే, అయినా
ఆర్యేణ	=	పూజింపదగినగుణములు కల నీ ద్వారా
కరుణం	=	దయ
కార్యం	=	చేయదగినదే!
కశ్చిత్	=	ఏ ఒక్కడూ (పుట్టినవాడెవ్వడూ)
న అపరాధ్యతి	=	తప్పుచేయడం అనేది
న	=	ఉండనే ఉండదు.

వరాహ చరమ శ్లోకము

స్థితే మనసి సుస్వస్థే శరీరే సతి యో నరః ।
ధాతుసామ్యే స్థితే స్మర్తా విశ్వరూపం చ మామజమ్ ॥ 4

స్థితే, మనసి, సుస్వస్థే, శరీరేసతి, యః, నరః, ధాతుసామ్యే, స్థితే, స్మర్తా, విశ్వరూపం, చ, మాం, అజమ్,

సుస్వస్థే	=	పూర్తి ఆరోగ్యం కల
శరీరేసతి	=	శరీరమున్నప్పుడు
మనసి స్థితేసతి	=	మనసు స్వాధీనమందున్నప్పుడు
ధాతుసామ్యే	=	శారీరకధాతువులు హెచ్చుతగ్గులు లేని సమస్థితిలో
స్థితేసతి	=	ఉన్నప్పుడే
యః నరః	=	ఏ మానవుడు
మాం	=	వరాహుడగు నన్ను

అజమ్	=	స్వేచ్ఛతో అవతరించువానినిగ
విశ్వరూపం చ	=	ప్రపంచము శరీరముగ కలవానినిగనూ
స్మర్తా	=	తలుచునో

తతస్తం మ్రియమాణం తు కాష్ఠ పాషాణ సన్నిభమ్ ।
అహం స్మరామి మద్భక్తం నయామి పరమాం గతిమ్ ॥ 5

తతః, తం, మ్రియమాణం, తు, కాష్ఠపాషాణసన్నిభమ్, అహం, స్మరామి, మద్భక్తం, నయామి, పరమాం, గతిమ్,

తతః	=	ఆ కారణము వల్లనే
మ్రియమాణం తు	=	చేతకాక మరణదశలోనున్నప్పుడు
కాష్ఠ, పాషాణసన్నిభం	=	కట్టె, రాయివలె అచేతనస్థితిలో చేరిపోయి ఉన్న
తం	=	ఆ చేతకానిదశ పొంది
మద్భక్తం	=	నన్నాశ్రయించిన ఆ భక్తుని
అహం	=	నేను
స్మరామి	=	తలచుకుంటున్నాను
పరమాం	=	గొప్పదైన మోక్షమనే
గతిం	=	స్థానమునకు
నయామి	=	తీసుకొని వెళుతున్నాను.

శ్రీ నారసింహ చరమ శ్లోకము

సత్యం బ్రవీమి మనుజాః స్వయమూర్ధ్వ బాహుః
యో మాం ముకున్ద! నరసింహ! జనార్దనేతి ।
జీవన్ జపత్యనుదినం మరణే ఋణీవ
పాషాణ కాష్ఠ సదృశాయ దదామి ముక్తిమ్ ॥ 6

సత్యం, బ్రవీమి, మనుజాః, స్వయం, ఊర్ధ్వబాహుః, యః, మాం ముకున్ద!, నరసింహా!, జనార్దన!, ఇతి, జీవన్, జపత్యతి, అనుదినం, మరణే, ఋణీవ, పాషాణ+కాష్ఠ+సదృశాయ, దదామి, ముక్తిమ్,

మనుజాః	=	ఓ మానవులార!
ఊర్ధ్వబాహుః	=	చేతులెత్తి
స్వయం	=	నా అంతటనేను
సత్యం	=	నిజము
బ్రవీమి	=	పలుకుచున్నాను
మాం	=	నన్ను (అడగకనే ఆశ్రితులనాదుకొను)
యః	=	ఏ భక్తుడైతే
ముకుంద!	=	మోక్షమునిచ్చువాడా!
నరసింహా!	=	అత్యద్భుతమైన నర-మృగ-రూపమును ధరించినవాడా!
జనార్దన!	=	నమ్మిన జనులను కాపాడువాడా! దుష్టులను దండించువాడ
ఇతి	=	అని
జీవన్	=	బ్రతికి బాగున్నరోజులలో

అనుదినం	=	ప్రతిరోజూ
జపతి	=	ప్రేమతో తలంచునో
మరణే	=	మరణసమయములో
పాషాణ	=	రాయి
కాష్ఠసదృశాయ	=	కట్టెవలె అచేతనముగ తలువలేక పడిఉండు ఆతనికి
ముక్తిం	=	కర్మబంధ విడుదలను
దదామి	=	ఇచ్చుచున్నాను.

శ్రీరంగనాథ చరమ శ్లోకము

మామే వామస్మరస్వ త్వం త్వామహం సంస్మరామి చ ।
ఉపాయ మపవర్గస్య రహస్య మపి మే శృణు ॥ 7

సర్వకర్మాణి సంత్యజ్య సర్వకర్మ ఫలాని చ ।
శరణం మాం ప్రపద్యస్య సర్వబంధవిముక్తయే ॥ 8

మామ్, ఏవ, అనుస్మరస్వ, త్వం, త్వాం, అహం, సంస్మరామి, చ, ఉపాయం, అపవర్గస్య, రహస్యం, అపి, మే, శృణు.

సర్వకర్మాణి, సంత్యజ్య, సర్వకర్మ ఫలాని, చ, శరణం, మాం, ప్రపద్యస్య, సర్వబంధవిముక్తయే.

త్వం	=	నీవు
మాం ఏవ	=	నన్నే
అనుస్మరస్వ	=	నిరంతరమూ తలంచుకొమ్ము
అహం	=	నేను

త్వాం చ	=	నిన్నుకూడా
సంస్మరామి	=	బాగ తలచుకొందును
మే	=	నా ఆధీనమై ఉన్న
అపవర్గస్య	=	మోక్షమునకు
ఉపాయం	=	సాధనమును
రహస్యం అపి	=	అదిరహస్యమైనదప్పటికీ
శృణు	=	తెలిపెద, వినుము.
సర్వకర్మాణి	=	అన్ని పనులను
సంత్యజ్య	=	అవేఫలములిస్తాయనే భావనను విడచి
సర్వకర్మఫలాని చ	=	ఆయాపనులవల్ల ఏర్పడేఫలమునూ విడచి
సర్వబంధ విముక్తయే	=	సాంసారిక బంధములవిడుదలకై
మాం	=	నన్ను (నన్నే)
శరణం	=	సాధనముగ
ప్రపద్యస్వ	=	స్వీకరించుకొనుము

శ్రీ సుదర్శన చరమ శ్లోకము

సుదర్శన! మహాజ్వాల! కోటిసూర్య సమప్రభ! ।
అజ్ఞానాంధస్య మే దేవ! విష్ణోర్మార్గం ప్రదర్శయ ॥ **9**

సుదర్శన! మహాజ్వాల!, కోటిసూర్య సమప్రభ!, అజ్ఞానాంధస్య, మే, దేవ!, విష్ణోః, మార్గం, ప్రదర్శయ.

సుదర్శన!	=	విశుద్ధజ్ఞానమునిచ్చువాడ! చూడముచ్చటైన రూపు కలవాడ!
మహాజ్వాల!	=	గొప్పజ్వాలలు కలవాడ!
కోటిసూర్య సమప్రభ!	=	కోట్లాది సూర్యులతో సమానమైన కాంతిగలవాడ!
అజ్ఞానాంధస్య	=	అజ్ఞానమనే చీకటిలోనున్న
మే	=	నాకు
దేవ!	=	హే తేజస్వరూపుడా!
విష్ణోః	=	అంతటవ్యాపించియున్న శ్రియఃపతియొక్క
మార్గం	=	మార్గమును/ చేరు ఉపాయాన్ని
ప్రదర్శయ	=	చూపించుమా!

శ్రీ పాంచజన్య చరమ శ్లోకము

పాంచజన్య! నిజధ్వాన ధ్వస్త పాతక సంచయ ।
పాహి మాం పాపినం ఘోర సంసారార్ణవ పాతినమ్ ॥ 10

పాంచజన్య!, నిజధ్వానధ్వస్త పాతక సంచయ, పాహి, మాం, పాపినం, ఘోరసంసార+అర్ణవపాతినమ్.

పాంచజన్య!	=	హే పాంచజన్య శంఖమా!
నిజ	=	నీకే చెందిన, నీ నుండి వెలువడు
ధ్వాన	=	ధ్వనిచే
ధ్వస్త	=	తొలగిన

పాతక	=	పాపముల
సంచయ	=	సమూహములుకలవాడ
ఘోర	=	భయంకరమైన
సంసార	=	అహంకారమనెడి
అర్ణవ	=	సముద్రమునందు
పాతినం	=	పడియున్న
పాపినం	=	పాపములే కల
మాం	=	దీనుడనగు నన్ను
పాహి!	=	రక్షించుమా!

మణవాళ మామునుల తనియ

శ్రీశైలేశ దయాపాత్రం ధీభక్త్యాది గుణార్ణవమ్ ।
యతీంద్ర ప్రవణం వన్దే రమ్యజామాతరం మునిమ్ ॥ 11

శ్రీశైలేశ+దయాపాత్రం, ధీ+భక్తి+ఆది గుణ+అర్ణవమ్, యతీంద్రప్రవణం, వన్దే, రమ్యజామాతరం, మునిమ్.

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం	=	శ్రీశైలపూర్ణుల కృపకు పాత్రమైనట్టివారును (తిరువాయ్‌మొNప్పిళ్ళై)
ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవం	=	జ్ఞాన, భక్తి మొదలగు గుణములకు సముద్రమువంటివారు
యతీంద్రప్రవణం	=	రామానుజులవారి శ్రీచరణసేవ యందు మగ్నమైనవారు

రమ్యజామాతం మునిం = రమ్యజామాతృముని యని పేరుకలిగిన వరవరమునులను

వందే = నమస్కరించుచున్నాను.

తిరువాయ్‌మొNప్పిళ్ళై తనియ

నమ శ్శ్రీశైల నాథాయ కుంతీ నగర జన్మనే ।
ప్రసాదలబ్ధపరమ ప్రాప్యకైంకర్యశాలినే ॥ 12

నమః, శ్రీశైలనాథాయ, కుంతీ నగర జన్మనే, ప్రసాద+లబ్ధ+ పరమప్రాప్య+ కైంకర్య+శాలినే,

శ్రీశైలనాథాయ = తిరుమలై ఆళ్వార్ అనేపేరుగల తిరువాయ్Nమొడిప్పిళ్ళై కొరకు

కుంతీనగరజన్మనే = కుంతీ అనే నగరమున అవతరించినవారును

ప్రసాద = నమ్మాళ్వార్లకృపచే

లబ్ధ = పొందిన

పరమప్రాప్య = మిక్కిలి గొప్పదైన దివ్యదేశమును ఉద్ధరించుట నెడు (తిరునగరి, ఊరు ఆలయం)

కైంకర్యశాలినే = నిత్యారాధనను నెలకొల్పుట అనెడు కైంకర్యము పొందిన తిరుమలైయాళ్వారులకు

నమః = నమస్కారము

శ్రీశైలనాథాయ నమః

12 ముస్లింల బాధవల్ల 60సంవత్సరాల తర్వాత కేరళనుండి తిరిగివస్తూ తిరుక్కణామ్బి అనే ఊరు చేరి అడవిగ మారిన ఊరును బాగుచేయమనగ వీరు బాగుచేసి తిరిగి ఆరాధనవ్యవస్థ చేసారు.

పిళ్ళైలోకాచార్యుల తనియ

లోకాచార్యాయ గురవే కృష్ణపాదస్య సూనవే ।
సంసారభోగి సందష్ట జీవ జీవాతవే నమః ॥ 13

లోకాచార్యాయ, గురవే, కృష్ణపాదస్య, సూనవే, సంసార+భోగి+ సందష్ట+ జీవజీవాతవే, నమః,

కృష్ణపాదస్య	=	వడక్కుత్తిరువీధిప్పిళ్ళైగారికి (శ్రీకృష్ణపాదులు)
సూనవే	=	కుమారులును
సంసారభోగి	=	అహంకారమనే సర్పముచే
సందష్ట	=	కాటువేయబడిన
జీవ	=	జీవవర్గానికి
జీవాతవే	=	జీవనౌషధమై
గురవే	=	అజ్ఞానము తొలగించు
లోకాచార్యాయ	=	శ్రీపిళ్ళైలోకాచార్యులకు
నమః	=	నమస్కారము.

శ్రీ లోకాచార్యాయ నమః

వడక్కు తిరువీధి ప్పిళ్ళై తనియ
శ్రీకృష్ణ పాద పాదాబ్జే నమామి శిరసా సదా ।
యత్ప్రసాద ప్రభావేన సర్వసిద్ధి రభూ న్మమ ॥ 14

శ్రీకృష్ణ పాద పాదాబ్జే, నమామి, శిరసా, సదా, యత్ , ప్రసాదప్రభావేన, సర్వసిద్ధిః, అభూత్ , మమ.

మమ	=	నాకు
సర్వసిద్ధిః	=	అన్నిపురుషార్థములలాభము
యత్ ప్రసాదప్రభావేన	=	ఏ శ్రీకృష్ణపాదుల అనుగ్రహముతో
అభూత్	=	కలిగెనో
శ్రీకృష్ణపాదపాదాబ్జే	=	అట్టి శ్రీకృష్ణపాదులనే పేరుగల వడక్కు తిరువీధిప్పిళ్ళై గారిని
సదా	=	ఎల్లప్పుడు
శిరసా	=	శిరస్సువంచి
నమామి	=	నమస్కరించుచున్నాను.

శ్రీకృష్ణపాదాయ నమః

నంబిళ్ళ తనియ

వేదాంత వేద్యామృతవారిరాశేః
వేదార్థ సారామృత పూరమగ్ర్యమ్ ।
ఆదాయ వర్షన్తమహం ప్రపద్యే
కారుణ్యపూర్ణం కలివైరిదాసమ్ ॥ 15

వేదాంత వేద్యామృతవారిరాశేః, వేదార్థసారామృతపూరమగ్ర్యమ్, ఆదాయ, వర్షన్తం, అహం, ప్రపద్యే, కారుణ్యపూర్ణం, కలివైరిదాసమ్.

వేదాన్తవేద్య	=	వేదాన్తి, నంజీయర్ అనెడి
అమృతవారిరాశేః	=	క్షీరసాగరమునుండి
అగ్ర్యం	=	శ్రేష్ఠమైన
వేదార్థసార	=	వేదముయొక్క తాత్పర్యసారమైన

అమృతపూరం	=	అమృతమువంటి తిరువామొN ప్రవాహమును
ఆదాయ	=	గ్రహించి
కారుణ్యపూర్ణం	=	నిండిన కరుణతో
వర్షన్తం	=	భక్తులకు వర్షించుచున్న
కలివైరిదాసం	=	నంబిళ్ళైగారిని
అహం	=	ఈ దాసుడను
ప్రపద్యే	=	శరణువేడుచున్నాను.

శ్రీ కలివైరిదాసాయ నమః

నంజీయర్ తనియ

నమో వేదాన్త వేద్యాయ జగన్మంగళ హేతవే I
యస్య వాగమృతాసార పూరితం భువనత్రయమ్ II 16

నమః, వేదాన్తవేద్యాయ, జగన్మంగళహేతవే, యస్య, వాక్, అమృత+ఆసార+పూరితం, భువనత్రయమ్.

భువనత్రయం	=	ముల్లోకాలు
యస్య	=	ఏ నంజీయరు యొక్క
వాక్+అమృత	=	శ్రీసూక్తి అనే అమృతమయమైన
ఆసారపూరితం	=	ప్రవాహముతో నిండెనో
జగన్మంగళహేతవే	=	లోకములకు మంగళమగుటకు కారణమైన
వేదాంతవేద్యాయ	=	నంజీయరుగారిని
నమః	=	సేవించుచున్నాను.

శ్రీ వేదాన్తినే నమః

భట్టరు తనియ

శ్రీ పరాశర భట్టార్యః శ్రీరంగేశ పురోహితః ।

శ్రీవత్సాంక సుత శ్శ్రీమాన్ శ్రేయసే మేஉస్తు భూయసే ॥ 17

శ్రీ పరాశర భట్టార్యః, శ్రీరంగేశ పురోహితః, శ్రీవత్సాంక సుతః, శ్రీమాన్, శ్రేయసే, మే, అస్తు, భూయసే.

శ్రీరంగేశ పురోహితః	=	శ్రీరంగనాథుని క్షేత్రవైభవానికి మార్గ దర్శకులు,
శ్రీవత్సాంకసుతః	=	శ్రీవత్సమనే గుర్తు వక్షముపై నుండుటచే శ్రీవత్సాంకమిశ్రులనేపేరుకలిగిన కూరేశులయొక్క కుమారులును,
శ్రీమాన్	=	జ్ఞానము, ఆచారములనే సంపదకలవారును అయిన
శ్రీపరాశరభట్టార్యః	=	శ్రీపరాశరభట్టర్
మే	=	నాకు
భూయసే	=	అధికమగు
శ్రేయసే	=	హితమునకై
అస్తు	=	కారకులు అగుగాక!

శ్రీ పరాశర భట్టార్యాయ నమః

ఎంబారు తనియ

రామానుజ పదచ్ఛాయా గోవిందాహ్వానపాయినీ ।

తదాయత్త స్వరూపా సా జీయాన్మద్విశ్రమస్థలీ ॥ 18

రామానుజ పదచ్ఛాయా, గోవింద+ఆహ్వా, అనపాయినీ, తత్ + ఆయత్త+స్వరూపా, సా, జీయాత్ , మత్ , విశ్రమ+స్థలీ.

గోవింద+ఆహ్వా	=	గోవిందభట్టర్ అను పేరుకలిగినట్టి
అనపాయినీ	=	ఎన్నడూ వీడక వెన్నంటి ఉండే
రామానుజ	=	భగవద్రామానుజులయొక్క
పదచ్ఛాయా	=	పాదముల నీడయైనట్టి
తత్	=	ఆ రామానుజులయొక్క
ఆయత్త	=	ఆధీనమందున్న
స్వరూపా	=	తనజీవితము కలవారును
సా	=	ప్రసిద్ధమైన వైరాగ్యాది గుణపూర్ణులును
మత్	=	నావంటి అల్పజ్ఞులకు
విశ్రమస్థలీ	=	సేదదీర్చు వాసస్థలమునగు, ఎంబార్
జీయాత్	=	జయమునందుగాక!

శ్రీ గోవిందభట్టార్యాయ నమః

ఎంబెరుమానార్ల తనియ

యోనిత్య మచ్యుత పదాంబుజ యుగ్మ రుక్మ
వ్యామోహత స్తదితరాణి తృణాయ మేనే ।
అస్మద్గురోర్భగవతోఽస్య దయైక సింధోః
రామనుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే ॥ 19

యః, నిత్యం, అచ్యుత+పద+అంబుజ+యుగ్మ+రుక్మ+ వ్యామోహతః, తత్+ఇతరాణి, తృణాయ, మేనే, అస్మత్ +గురోః, భగవతః, అస్య, దయ+ఏక+సింధోః, రామనుజస్య, చరణౌ, శరణం, ప్రపద్యే,

యః	=	ఏ భగవద్రామానుజులు
నిత్యం	=	ఎల్లప్పుడు
అచ్యుత	=	భక్తులను వీడని శ్రియఃపతియొక్క
పద	=	చరణములనెడి
అంబుజ	=	కమలముల
యుగ్మ	=	జంట అనెడి
రుక్మ	=	బంగారమునందుండెడి
వ్యామోహతః	=	వెఱ్ఱిప్రేమ కారణంగ
తత్	=	ఆ పాదసేవకంటే
ఇతరాణి	=	వేరయినవాటిని
తృణాయ	=	గడ్డిపోచగ
మేనే	=	తలచెనో, అట్టి
భగవతః	=	సద్గుణములతో భగవత్స్వరూపులును
దయ	=	కారుణ్యమే
ఏక	=	ప్రధానమైయుండే
సింధోః	=	సముద్రమువంటివారును
అస్మత్	=	మావంశమంతటికీ
గురోః	=	జ్ఞానమిచ్చు ఆచార్యులును
అస్య	=	ఆశ్రయించుటకు సులభులును అగు
రామానుజస్య	=	రామానుజాచార్యస్వామియొక్క
చరణౌ	=	పాదములజంటను
శరణం	=	రక్షించుసాధనముగ
ప్రపద్యే	=	ఆశ్రయించుచున్నాను.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

పెరియనంబి తనియ

కమలాపతి కల్యాణ గుణామృత నిషేవయా ।
పూర్ణకామాయ సతతం పూర్ణాయ మహతే నమః ॥ 20

కమలాపతి+కల్యాణ గుణ+అమృత+నిషేవయా, పూర్ణకామాయ, సతతం, పూర్ణాయ, మహతే, నమః.

కమలాపతి	=	లక్ష్మీనాథుడగు నారాయణునియొక్క
కల్యాణ గుణ	=	భోగ్యమై, క్షేమమునిచ్చు గుణములనే
అమృత	=	అమృతముయొక్క
నిషేవయా	=	పానముతో
పూర్ణకామాయ	=	కోరికలన్నీ తీరినవారును
సతతం	=	ఎల్లప్పుడూ
పూర్ణాయ	=	పరోపకారగుణముతో నిండినవారును
మహతే	=	ఔదార్యములో గొప్పవారునగు
పూర్ణాయ	=	మహాపూర్ణులను
నమః	=	నమస్కరించుచున్నాను

శ్రీ మహాపూర్ణాయ నమః

శ్రీ ఆళవందార్ తనియ

యత్పదాంభోరుహ ధ్యాన విధ్వస్తాశేష కల్మషః ।
వస్తుతా ముపయాతోహం యామునేయం నమామి తమ్ ॥ 21

యత్+ పద+అంభోరుహధ్యాన+విధ్వస్త+అశేషకల్మషః, వస్తుతాం, ఉపయాతః, అహం, యామునేయం, నమామి, తమ్.

యత్	=	ఎవరియొక్క
పద	=	పాదములనెడి

అంబోరుహ	=	పద్మములయొక్క
ధ్యాన	=	తలంపుతో
విధ్వస్త	=	పూర్తిగ నశించిన
అశేష	=	సర్వవిధములయిన
కల్మషః	=	పాపములుకలవాడనై
వస్తుతాం	=	అందరూ గుర్తించువ్యక్తిగ
అహం	=	నేను
ఉపయాతః	=	తయారైతినో
తం	=	అట్టి ప్రభావశాలియైన
యామునేయం	=	యామునాచార్యులను
నమామి	=	నమస్కరించుచున్నాను

శ్రీయామునాచార్యాయ నమః

మణక్కాల్ నంబి తనియ

అయత్నతో యామున మాత్మదాసం
అలర్క పత్రార్పణ నిష్క్రియేణ ।
యః క్రీతవానాస్థితయౌవరాజ్యం
నమామి తం రామ మమేయసత్త్వమ్ ॥ **22**

అయత్నతః, యామునం, ఆత్మదాసం, అలర్క+పత్ర+అర్పణ+ నిష్క్రియేణ, యః, క్రీతవాన్+ఆస్థితయౌవరాజ్యం, నమామి, తం, రామం, అమేయ+సత్త్వమ్.

అలర్కపత్ర	=	అవిసి పత్రములను
అర్పణ	=	అర్పించుట అనే
నిష్క్రియేణ	=	ఖరీదుతో

అయత్నతః	=	మిక్కిలి శ్రమలేకయే
ఆత్మదాసం	=	తనకు దాసుడగునట్లు
యామునం	=	యామునాచార్యులను
యః	=	ఏ రామమిశ్రులు
క్రీతవాన్	=	కొనుక్కొనినారో
అమేయసత్త్వం	=	కొలచుటకు అందనంత సత్త్వగుణము కలిగి
ఆస్థిత	=	చక్కగ స్థాపించిన
యౌవరాజ్యం	=	భక్తిరాజ్యము కలవారైతిరో
తం	=	అట్టి మణక్కాల్‌నంబి అను పేరుగల
రామం	=	శ్రీరామమిశ్రులను
నమామి	=	నమస్కరించుచున్నాను.

శ్రీరామమిశ్రాయ నమః

ఉయ్యక్కొండార్ తనియ

నమః పంకజనేత్రాయ నాథ శ్రీపాదపంకజే ।
న్యస్త సర్వభరా యాస్మత్ కులనాథాయ ధీమతే ॥ 23

నమః, పంకజ+నేత్రాయ, నాథ+శ్రీపాద+పంకజే, న్యస్త+సర్వభరాయ, అస్మత్ , కులనాథాయ, ధీమతే.

అస్మత్	=	ప్రపత్తినిష్ఠకు ప్రవర్తకులైన
కులనాథాయ	=	మా వంశమునకు మూలపురుషులును
నాథ	=	నాథమునులయొక్క
శ్రీపాద	=	విలువైన పాదములనెడి

పంకజే	=	కమలమునందే
న్యస్త	=	సమర్పించిన
సర్వభరాయ	=	సకలజీవితముకలవారును
ధీమతే	=	బుద్ధిమంతులును అగు
పంకజనేత్రాయ	=	శ్రీపుండరీకాక్షులకు
నమః	=	నమస్కారము

శ్రీ పుండరీకాక్షాయ నమః

శ్రీమన్నాథమునుల తనియ

నమోచింత్యాద్భుతాఽక్లిష్ట జ్ఞానవైరాగ్యరాశయే ।
నాథాయ మునయేఽగాధ భగవద్భక్తి సింధవే ॥ 24

నమః, అచింత్య+అద్భుత+అక్లిష్ట+జ్ఞాన+వైరాగ్య+రాశయే, నాథాయమునయే, అగాధ+భగవత్+భక్తి+సింధవే.

అచింత్య	=	మనస్సునకూ అందని
అద్భుత	=	ఆశ్చర్యముకలిగించు
అక్లిష్ట	=	శ్రమలేకనే పొందిన
జ్ఞాన	=	దివ్యజ్ఞానమును
వైరాగ్య	=	వైరాగ్యమును
రాశయే	=	మిక్కుటముగ కలవారును,
అగాధ	=	లోతైన
భగవత్	=	భగవత్సంబంధమైన
భక్తి	=	ప్రేమకు
సింధవే	=	సముద్రమువంటివారును

మునయే	=	పరమయోగులును
నాథాయ	=	ప్రపన్నకులానికి రక్షకులును అగు
నాథాయ, మునయే	=	నాథమునులకు
నమః	=	నమస్కరించుచున్నాను.

శ్రీమన్నాథమునయే నమః

నమ్మాళ్వార్ తనియ

మాతా పితా యువతయ స్తనయా విభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్ ।
ఆద్యస్య నః కులపతే ర్వకుళాభిరామం
శ్రీ మత్తదంఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా ॥ 25

మాతా, పితా, యువతయః, తనయాః, విభూతిః, సర్వం, యత్ , ఏవ, నియమేన, మత్ , అన్వయానామ్, ఆద్యస్య, నః, కులపతేః, వకుళ+అభిరామం, శ్రీమత్ , తత్ , అంఘ్రి+యుగళం, ప్రణమామి, మూర్ధ్నా.

మత్ అన్వయానాం	=	ప్రపన్నులగు మా వంశమునకు
మాతా, పితా, యువతయః	=	తల్లియు, తండ్రియు, విలాసవంతులు
తనయాః	=	సంతానము
విభూతిః	=	సంపదలు
సర్వం	=	మిగిలినవన్నియు
నియమేన	=	తప్పనిసరో
యత్ ఏవ	=	ఏ ఆళ్వార్ల శ్రీపాదములో
వకుళాభిరామం	=	పొగడపూలు ఆభరణంగకల
శ్రీమత్	=	దివ్యసంపదలకు నిలయమైన

తత్	=	లోకారాధ్యమైన
నః	=	ప్రపన్నులమగు మాయొక్క
కులపతేః	=	వంశమూలపురుషులైన
ఆద్యస్య	=	కలియుగమందు మొదటివారైన నమ్మాళ్వార్ల
అంఘ్రియుగళం	=	పాదముల జంటను
మూర్ధ్నా	=	శిరస్సువంచి
ప్రణమామి	=	నమస్కరించుచున్నాను.

శ్రీమతే శఠకోపాయ నమః

విష్వక్సేనుల తనియ

శ్రీరంగ చంద్రమస మిందిరయా విహర్తుం
విన్యస్య విశ్వ చిదచి న్నయనాధికారమ్ ।
యో నిర్వహత్యనిశ మంగుళిముద్రయైవ
సేనాన్య మస్య విముఖాః తమశిశ్రియామ ॥ 26

శ్రీరంగచంద్రమసం, ఇందిరయా, విహర్తుం, విన్యస్య, విశ్వ+ చిత్ +అచిత్ + నయన, అధికారమ్, యః, నిర్వహతి, అనిశం, అంగుళిముద్రయా, ఏవ, సేనాన్యం, అన్య+విముఖాః, తం, ఇహ, ఆశ్రయామః.

యః	=	విష్వక్సేనులు
శ్రీరంగచంద్రమసం	=	శ్రీరంగనాథుడనే చంద్రుని
ఇందిరయా	=	లక్ష్మీదేవితో
విహర్తుం	=	స్వేచ్ఛగ తిరుగుటకు
విన్యస్య	=	వదలివేసి

అంగుళిముద్రయా ఏవ	=	కేవలం తనచూపుడువ్రేలి సౌంజ్ఞతోనే
అనిశం	=	ఎల్లప్పుడూ
విశ్వ	=	ప్రపంచములోని
చిత్	=	సకల జీవులయొక్కయు
అచిత్	=	అచేతన పదార్థములయొక్కయు
నయన	=	సంచాలనచేయు
అధికారం	=	అధికారమును
నిర్వహతి	=	సంబాళించుచుండునో
తం	=	అట్టి నిరంకుశుడగు
సేనాన్యం	=	సర్వసేనానాయకుడూ నగు విష్వక్సేనుని
అన్యవిముఖాః	=	ఇతరములన్ని వదలినవారమై
ఇహ	=	కర్మబంధముతొలగించుటకై
ఆశ్రయామః	=	శరణువేడుచున్నాము.

శ్రీమతే విష్వక్సేనాయ నమః

పెరియ పిరాట్టి తనియ

నమ శ్శ్రీరంగ నాయక్యై యద్భ్రూ విభ్రమ భేదతః ।
ఈశేశితవ్య వైషమ్య నిమ్నోన్నత మిదం జగత్ ॥ 27

నమః, శ్రీరంగనాయక్యై, యత్, భ్రూ+విభ్రమ+భేదతః । ఈశ+ ఈశితవ్య+ వైషమ్య+ నిమ్నా+ఉన్నతం, ఇదం, జగత్.

ఇదం	=	ఈ కనిపించు
జగత్	=	ప్రపంచమంతయు
యత్	=	ఏ తల్లియొక్క
భ్రూ	=	భృకుటియందలి
విభ్రమ	=	కదలికలయొక్క
భేదతః	=	తేడాతో
ఈశ	=	పాలించువారిగ
ఈశితవ్య	=	పాలింపబడువారిగ
వైషమ్య	=	తేడాలతో
నిమ్న	=	తక్కువలు
ఉన్నతం	=	ఎక్కువలు కలిగిఉన్నదో అట్టి
శ్రీరంగనాయక్యై	=	శ్రీరంగనాథునిపట్టపురాణియైన రంగ నాయకికి
నమః	=	నమస్కారము

శ్రీ శ్రియై నమః

పెరియ పెరుమాళ్ తనియ

శ్రీస్తనాభరణం తేజః శ్రీరంగేశయమాశ్రయే ।
చింతామణి మివోద్వాంత ముత్సంగేనంతభోగినః ॥ 28

శ్రీస్తన+ఆభరణం, తేజః, శ్రీరంగేశయం, ఆశ్రయే, చింతామణిం, ఇవ, ఉద్వాంతం, ఉత్సంగే, అనంతభోగినః.

అనంతభోగినః	=	ఆదిశేషుడనే తెల్లని పామునుండి
ఉత్సంగే	=	దాని ఒడిలోకి
ఉద్వాంతం	=	ఊడిపడిన, క్రక్కిన
చింతామణిం ఇవ	=	నీలి చింతామణివలె
తేజః	=	కాంతులీనుచున్న
శ్రీస్తన	=	లక్ష్మీదేవియొక్క హృదయమునందు
ఆభరణం	=	ఆభరణమై ప్రకాశించు
శ్రీరంగేశయం	=	శ్రీరంగమునందు శయనించి ఉన్న రంగనాథుని
ఆశ్రయే	=	శరణువేడుచున్నాను

శ్రీ శ్రీధరాయ నమః

తిరువాయ్‌మొN, 7వ పత్తు, 4 ఆNయెö

వామనవృత్తాంతము

✡ ఆNయెö । చ్చుఙ్గుమ్ విల్లుమెö । తిశై -
వాNయెö । త్తణ్డుమ్ వాళు మెö । అణ్డమ్ -
మోNయెö । ముడిపాదమెö । అప్పన్ -
ఊNయెö । ఉలగంకొణ్డవాఱే ॥

ఆN	=	శ్రీ సుదర్శనచక్రము
ఎö	=	విజృంభించగ
శంగుం	=	శ్రీపాంచజన్యశంఖమును
విల్లుం	=	శార్ జ్గమనే ధనుస్సును
ఎö	=	విజృంభించగ,
తిశై	=	అన్ని దిక్కులయందు
వాN	=	భక్తుల మంగళములు
ఎö	=	వృద్ధిపొందగ,
తండుం	=	కౌమోదకీయను గదయు
వాళుం	=	నందకమను ఖడ్గమును
ఎö	=	విజృంభించగ,
అండం	=	అండకటాహము
మోరై	=	జలమువేల్లువతో
ఎö	=	ఉక్కిరిబిక్కిరి అవ్వగ,
ముడి	=	తన కిరీటపు పైభాగాన్ని
పాతం	=	తనపాదముతో తాకునట్లు

ఎఠ	=	పై పాదము పెరుగగ,
ఊN	=	మంచికాలము
ఎఠ	=	ప్రవర్తించునట్లు
అప్పన్	=	మహోపకారకుడగు వామనుడు
ఉలగం	=	లోకములను
కొండ	=	కొలచి స్వీకరించిన
ఆఋ	=	ఆ వామనావతారము క్రమము కద!

అమృతమథన వృత్తాన్తం

ఆఋమలైక్కు । ఎదిర్న్దోడు మొలి । అర -
వూఋశులాయ్ । మలై తేయ్క్కు మొలి । కడల్ -
మాఋ శుఠన్టు । అ¬ఠక్కిన్ట వొలి । అప్పన్ -
శాఋపడ । అముదంకొణ్డ నాన్టే ॥ 2

శాఋపడ	=	మహోత్సవము కలుగునట్లు
అప్పన్	=	ఉపకారకుడగు సర్వేశ్వరుడు
అముదం	=	అమృతమును
కొండ	=	గ్రహించిన
నాన్టు	=	ఆమంచిదినాన
ఆఋ	=	నదులు
మలైక్కు	=	మందరపర్వతానికి
ఎతిర్ న్దు	=	ఎదురుతిరిగి, వెనుకకు
ఓడుం	=	ప్రవహించు
ఒలి	=	ఘోషయు,
అరవు	=	వాసుకి అనే పాముయొక్క
ఊరు	=	శరీరాన్ని

శులాయ్	=	త్రాటిగ చుట్టి
మలై	=	మందరపర్వతాన్ని
తేయ్క్కుమ్	=	ఒరుసుకునే
ఒలి	=	ధ్వనియు,
కడల్	=	క్షీరసాగరము
మాఱుశుఱ్న్దు	=	ఇటునటు తిరుగు అలలతాకిడితో
అఱైక్కిన్ఱ	=	ఘోషించుచున్న
ఒలి	=	పెద్దధ్వనియు, బయలుదేరినవి.

భూమ్యుద్ధరణ వృత్తాంతం

నాన్డిల ఏ౼ । మణ్ణుమ్ తానత్తనే । పిన్నుమ్ –
నాన్డిల ఏ౼ । మలై తానత్తవే । పిన్నుమ్ –
నాన్డిల ఏ౼ । కడల్ తానత్తవే । అప్పన్ –
ఊన్ఱి యిడన్దు । ఎయిత్తిల్ కొణ్డనాళే ॥ 3

అప్పన్	=	ఉపకారకుడగు వరాహస్వామి
ఊన్ఱి	=	పెళ్ళగించి
ఇడన్దు	=	విడదీసి
ఎయిత్తిల్	=	తన దంతములపై
కొండనాళే	=	స్వీకరించిన ఆనాడు
ఏఱ్మణ్ణు	=	7 ద్వీపములను
నాన్డిల	=	స్థిరమై
తానత్తవే	=	తనస్థానమున నిలచెను
ఏఱ్మలై	=	సప్తకులాచలపర్వతాలు

7 ద్వీపాలు- జంబూప్లక్షౌ శాల్మలశ్చ కుశః క్రౌంచస్తథైవచ। శాకశ్చ పుష్కరశ్చేతి సప్త ద్వీపాః ప్రకీర్తితాః॥

నాన్టిన	=	నిశ్చలములై
తానత్తవే	=	స్వస్థానగతములయ్యెను.
పిన్నుం	=	పైగా
ఏÖ్కడల్	=	సప్త సాగరములు
నాన్టిల	=	స్థిరముగ
తానత్తవే	=	స్వస్థానమందుండెను

జగన్నిగరణవృత్తాన్తం

నాళు మెÖ । నిల నీరు మొÖ । విణ్ణుమ్ -
కోళు మెÖ । ఎరికాలు మెÖ । మలై -
తాళు మెÖ । చ్చుడర్ తాను మెÖ । అప్పున్ -
ఊÖ యెÖ । ఉలగముణ్డ వూణే ॥ 4

నాళుమ్	=	దినవ్యవస్థ
ఎÖ	=	నశించగ
నిల	=	పృథివీ
నీరుం	=	జలములవ్యవస్థ
ఎÖ	=	నశించగ
విణ్ణుం	=	ఆకాశము
కోళుం	=	గ్రహములు
ఎÖ	=	నశించిపోగ
ఎరి	=	అన్ని
కాలుం	=	వాయువుకూడా
ఎÖ	=	నశించగ
మలై	=	పర్వతములు

4 నాహో న రాత్రిః న నభో న భూమిః నాసీత్తమో జ్యోతిరభూన్నచాన్యత్ । శ్రోత్రాది బుద్ధ్యానుపలభ్య మేకం ప్రాధానికం బ్రహ్మపుమాన్ తదాసీత్ ॥ విష్ణుపురాణే - 1-2-3.

తాళుం	=	సమూలముగ
ఎఠ	=	నశించిపోగ
శుడర్ తానుం	=	నక్షత్రాది తేజఃపదార్థాలుకూడా
ఎఠ	=	అదృశ్యమయ్యేట్లు
అప్పన్	=	లోకోపకారకుడైన స్వామి
ఊళి ఎఠ	=	(ఆకలి) త్రేన్చుధ్వని విన్పించునట్లు
ఉలకం		లోకాలను
ఊడ		ప్రళయంలో ఆరగించిన
ఊణ్ ఏ		భోజనరీతి ఏమాశ్చర్యము!

భారతసమరవృత్తాన్తం

ఊణుడై మల్లర్ । తదర్న్ద వొలి । మన్నర్ –
ఆణుడై చ్చేనై । నడుఙ్గు మొలి । విణ్ణుళ్ –
ఏణుడై త్తేవర్ । వెళిప్పట్ట వొలి । అప్పన్ –
కాణుడై ప్పారదమ్ । కైయఱైపో >దే ॥ 5

ఊణ్ఉడై	=	తెగబలిసి, రక్తంపట్టిన
మల్లర్	=	బలశాలులు
తతర్న్ద	=	రథచక్రాలక్రింద నలిగే
ఒలి	=	ధ్వని,
మన్నర్	=	పరాక్రమం నిండిన
ఆణ్ఉడై	=	భీష్మాదులున్న
సేనై	=	కౌరవసేన
నడుంగుం ఒలి	=	గడగడఒణికే ధ్వని,
విణ్ణుళ్	=	స్వర్గాదులలో
ఏణ్ ఉడై	=	నిర్దిష్టస్థానాలుగల
తేవర్	=	దేవజాతివారంతా

వెళిపట్ట	=	త్రోసుకుంటూ, స్వామిని కీర్తించబయటకువచ్చిన
ఒలి	=	త్రోపిడి శబ్దము,
అప్పన్	=	సులభసీమయందు నిలచిన ఉపకారకుడు
కాణ్ ఉడై	=	కనులకు విందు గొలుపు
పారదం	=	భారతసంగ్రామమును
కై, అఱై పోఱ్ఱు	=	సేనావిభజనచేయుసమయమునందు ఏర్పడినవి

హిరణ్యవధవృత్తాన్తమ్

పా > తుమెలిన్ద । పున్ శెక్కరిల్ । వాన్ తిశై –
శూఱ్ మె ¿ న్దు । ఉదిరప్పునలా । మలై –
కీ > తు పిళన్ద । శిఙ్గ మొత్తదాల్ । అప్పన్ –
ఆ > తుయర్ శెయ్దు । అశురరై క్కొల్లుమాఱే ॥ 6

పోఱ్ఱు మెలిన్ద	=	పగలు పూర్తి అయినాక
పున్	=	కొద్దిగ మిగిలిన ఎఱ్ఱనిఛాయగల
శక్కరిల్	=	సంధ్యాకాలములో
వాన్	=	ఆకాశమందు
తిశై	=	అన్నిదిక్కులలోను
శూఱుమ్, ఎఱున్దు	=	వ్యాపించి, పొంగునట్లు
ఉదిర పునల్	=	రక్తప్రవాహమును నింపిన
మలైకీఱ్ఱు	=	పర్వతాన్ని క్రింద ఉంచి
పిళంద	=	చీల్చుచున్న
శింగంఒత్తతాల్	=	సింహమువలె నున్న
అప్పన్	=	ఉపకారకుడగు నరసింహస్వామి

ఆర్ తుయర్ శెయ్‌తు	=	తీవ్రదుఃఖాన్ని కల్గించి
అశురరై	=	హిరణ్యకశిపును
కొల్లుం ఆఱు	=	చంపెడిక్రమము ఆశ్చర్యము.

లంకాభంగవృత్తాన్తమ్

మాఱునిఱైత్తు । ఇరైక్కుమ్ శరజ్గళ్ । ఇన -
నూఱుపిణమ్ । మలైపోల్ పురళ । కడల్ -
ఆఱుమడుత్తు । ఉదిరప్పునలా । అప్పన్ -
నీఱుపడ । ఇలంగై శెత్తనేరే ॥ 7

మాఱునిరైత్తు	=	ఎదురుకొట్టుకుంటూ
ఇరైక్కుం శరంగళ్	=	ధ్వనించుబాణాలచే
ఇననూఱు	=	వందలుగుంపులుగ
పిణం	=	శవాలై
మలైపోల్ పురళ	=	పర్వతాలుగ పొర్లగ
కడల్	=	సముద్రము
ఆఱు	=	నదులై
మడుత్తు	=	పారి నిండిన
ఉదిర	=	రాక్షసరక్తముతో
ప్పునల్ ఆ	=	ప్రవహించునట్లు
అప్పన్	=	ఉపకారకుడైన శ్రీరాముడు
నీఱుపడ	=	భస్మమగునట్లు చేసి
ఇలంగై	=	లంకానగరాన్ని
శెత్త	=	జయించిన ధర్మయుద్ధపు
నేర్ ఏ	=	తీరు ఎంతగొప్పదో గద!

బాణాసుర విజయవృత్తాన్తమ్

నేర్ శరిన్దాన్ । కొడిక్కోN కొణ్డాన్ । పిన్నుమ్ –
నేర్శరిన్దాన్ । ఎరియు మనలోన్ । పిన్నుమ్ –
నేర్శరిన్దాన్ । ముక్కణ్మూర్త్తి కణ్డీర్ । అప్పన్ –
నేర్శరివాణన్ । తిణ్డోళ్కొణ్డవన్తే ॥ 8

నేర్	=	ప్రారంభంలోనే
శెరిన్దాన్	=	బలహీనమై వెనుదిరిగెను.
కోழி	=	నెమలిని
కొడి	=	ధ్వజముగ
కొండాన్	=	కల కుమారస్వామి
పిన్నుం	=	పైగ
నేర్ శరిన్దాన్	=	ఆరంభంలోనే ఆరి అణిగెను
ఎరియుం	=	ప్రజ్వరిల్లే
అనలోన్	=	49రూపాలున్న అగ్ని
పిన్నుం	=	ఆపైన
ముక్కణ్మూర్త్తి	=	త్రినేత్రుడైన శివుడు
నేర్, శరిన్దాన్	=	ఆరంభమందే ఓడి వెనుదిరిగె.
కణ్డీర్	=	అడుగో చూడుడు
నేర్ శరి	=	నాయకుడై, భయంతో వెన్నుచూపిన
వాణన్	=	బాణాసురునియొక్క
తిణ్తోళ్	=	బలమైన వేయిచేతులను
అప్పన్	=	ఉపకారకుడైన కృష్ణుడు
కొండ	=	ఖండించిన
అన్తు	=	ఆ సమయంలో ఇతరులాశ్రయణీయులకు అతడే అని తెలిపిన ఆనాడు

జగత్సృష్టిక్రమమ్

అన్టు మణ్ణీ రెరికాల్ । విణ్మలై ముదల్ ।
అన్టు శుదర్ । ఇరణ్డు పిఱవుమ్ । పిన్నుమ్ -
అన్టు । మ¬ఠయుయిర్ తేవుమ్మత్తుమ్ । అప్పన్ -
అన్టుముదల్ । ఉలగమ్ శెయ్దదుమే ॥ 9

అన్టు	=	సృష్టిజరిగేకాలమందు
మణ్, నీర్ , ఎరి	=	భూమి, నీరు, నిప్పు
కాల్, విణ్	=	గాలి, ఆకాశము
మలైముతల్	=	పర్వతాలు మొదలైనవి
అన్టు	=	ఒక్కసారే సృజించెను
శుడర్	=	తేజః పదార్థాలైన
ఇరండు	=	సూర్యచంద్రులను
పిరవుం	=	నక్షత్రాదులను
పిన్టుం	=	ఆపైన
అన్టుం	=	అదే సమయంలో
మఠై	=	జలాధారమైన మేఘాలు
ఉయిర్	=	వాటితో బ్రతికే ప్రాణులు
తేవుం	=	దేవతలు
మత్తుం	=	మిగిలిన తిర్యక్ స్థావరాలు వెలువడేట్టు
అన్టు	=	ఇతర ఉపాదానం, నిమిత్తంలేని ఆ కాలమునందు
అప్పన్	=	తానే సర్వకారణమై
ముతల్	=	మొదలుగ
ఉలకమ్	=	ఈ లోకాలను
శెయ్దదుమే	=	సృజించుఘనకార్యము ఆశ్చర్యకరము

గోవర్ధనోద్ధరణ వృత్తాన్తమ్

మేయ్‌నిరై కీ›పుగ। మా పురళ। శునై –
వాయ్ నిఱైనీర్। పిళిఱిచ్చొరియ। ఇన –
ఆనిరైపాడి। అంగే ఒడుఙ్గ। అప్పన్ –
తీమ¬Öకాత్తు। కున్ఱ మెడుత్తానే॥ 10

మేయ్ నిఱై	=	మేయుచున్న, పశువులు
కీఠ్పుక	=	క్రింద దూరునట్లు
మా	=	మృగములన్ని
పురళ	=	దొర్లి పడునట్లు
శునైవాయ్	=	చలమలయందున్న
నిఱైనీర్	=	నిండుగ ఉన్న నీరు
పిళఱి	=	ధ్వనిచేయుచు, బుడబుడ
శొరియ	=	ధారలుగ కారగ
ఇన	=	గుంపులుగ నున్న
ఆనిరైపాడి	=	గో, గోప గోపీజనమంతా
అంగే	=	అచ్చటనే
ఒడుంగ	=	ఒదిగి ఉండునట్లు
తీమఠై	=	చెడ్డదైన రాళ్ళవర్షమునుండి
కాత్తు	=	కాపాడి
అప్పన్	=	ఉపకారకుడైన శ్రీకృష్ణుడు (◌ాపత్సఖా)
కున్ఱం	=	గోవర్ధనపర్వతాన్ని
ఎడుత్తాన్	=	ఎత్తినాడుగద!
		(దాసుడు చేరినా, క్షమతో కాపాడును).

విజయావహమ్

✡ కున్ఱమెడుత్త పిరాన్ । అడియారొడుమ్ ।
ఒన్ఱినిన్ఱ । శడకోప నురై శెయల్ ।
నన్ఱి పునైన్ద । ఓరాయిరత్తుళ్ళివై ।
వెన్ఱితరుమ్ పత్తుమ్ । మేవి క్కఱ్పార్కే ॥ 11

కున్ఱం ఎడుత్త	=	గోవర్ధనపర్వతాన్ని, ఎత్తిన
పిరాన్	=	శ్రీకృష్ణుని, ఆతని
అడియారొడుమ్	=	భక్తులతో
ఒన్ఱి నిన్ఱ	=	కూడి ఉండిన
శడకోపన్	=	నమ్మాళ్వార్ల
ఉరైశెయల్	=	వాచికసేవగ చెప్పిన
ఓర్	=	సాటిలేని
ఆయిరత్తుళ్	=	వేయిపాటలలో
నన్ఱి	=	మంచిని, పరత్వసౌలభ్యాలనుకూర్చిన, సర్వసమాశ్రణీయత్వం
పునైన్ద	=	కూర్చిన
ఇవైపత్తుమ్	=	ఈ పదిపాటలూ
వెన్ఱి	=	విజయాన్ని
తరుమ్	=	సాధించిపెట్టును
మేవి	=	ప్రేమతో
కఱ్పార్కే	=	నేర్చినవారికే.

7వ పది- 5వ తిరువాయ్మొN - కణ్ణార్

✡ కణ్ణా రిరామపిరానై యల్లాల్ । మత్తుమ్ కణ్వరో ।
పుణ్ణా ముదలా । ప్పుల్లెఱుమ్బాది యొన్టిన్టియే ।
నణ్ణా లయోత్తియిల్ వా ¿ మ్ । శరాశరమ్ ముత్తవుమ్ ।
నణ్ణాలు క్కుయ్త్తనన్ । నాన్ముగనార్ పెత్తనాట్టుళే ॥

నాట్టిల్ పిఱన్దవర్ । నారణ ఱ్కాళన్ఙి యావరో ।
నాట్టిల్ పిఱన్దు । పడాదనపట్టు మనిశర్క్కా ।
నాట్టై నలియు మరక్కరై । నాడి త్తడిన్దిట్టు ।
నాట్టై యళి త్తుయ్యచ్చెయ్దు । నడన్దమై కేట్టుమే ॥

కేట్పార్గళ్ కేశవన్ కీర్తి యల్లాల్ । మత్తుమ్ కేట్పరో ।
కేట్పార్ శెవిశుడు । కీ›మై వశవుగళే వైయుమ్ ।
శేట్పాల్ పఠమ్పగైవన్ । శిశుపాలన్ । తిరువడి –
తాట్పాలడైన్ద । తన్మై యటివారై యటిన్దుమే ॥

తన్మై యఱిబవర్ । తామ్ అవఱ్కాళన్ని యావరో ।
పన్మైప్పుదర్పొరుళ్ । ఆదుమిల్ పా › నెడుంకాలత్తు ।
నన్మైప్పునల్ పణ్ణి । నాన్ముగనై ప్పణ్ణి తన్నుళ్ళే, -
తొన్మై మయక్కియ తోత్తియ । శూ౦ల్కళ్ శిన్దిత్తే ॥

శూఽల్‌గళ్ శిన్దిక్కిల్ । మాయన్ కఽలన్ని చ్చూ›వరో ।
ఆఽప్పెరుమ్బునల్ తన్నుళ్ । అ¿న్దియఙ్ఞాలత్తై ।
తాఽప్పడామల్ తన్పాల్ । ఒరు కోట్టిడైత్తాన్ కొణ్డ ।
కేఽల్ తిరువురువాయిత్తు । క్కేట్టు ముణర్ న్దుమే ॥

కేట్టు ముణర్న్దవర్ । కేశవ ళ్ళాళన్నియావరో ।
వాట్టమిలావణ్ణై । మావలివాదిక్కవాదిప్పుణ్డు ।
ఈట్టంగొళ్ తేవర్గళ్ । శెన్నిరన్దార్ క్కిడర్ నీక్కియ ।
కోట్టంగై వామననాయ్ । చ్చెయ్ద కూత్తుక్కళ్ కణ్డుమే ॥

కణ్డుమ్ తెళిన్దుమ్ కత్తార్ । కణ్ణ ఱ్కాళన్ఱియావరో ।
వణ్ణణ్ మలర్ త్తొఙ్గల్ । మార్కణ్డేయనుక్కు వా ¿ నాళ్ ।
ఇణ్ణై చ్చడైముడి । ఈశనుడన్ కొణ్డు ఉశాచ్చెల్ల ।
కొణ్డన్గై త్తన్నొడుమ్కొణ్డు । ఉడన్ శెన్దదుణర్న్దుమే ॥

శెల్ల వుణర్న్దవర్ । శెల్వన్తన్ శీరన్ఱి క్కళ్ళురో ।
ఎల్లైయిలాద పెరున్దవత్తాల్ । పలశెయ్ మిఱై ।
అల్ల లమరరై చ్చెయ్యుమ్ । ఇరణియనాగత్తై ।
మల్లలరియురువాయ్ । చ్చెయ్ద మాయ మఱిన్దమే ॥

✡ మాయ మఱిబవర్ । మాయవ ఱ్కాళన్ని యావరో ।
తాయమ్ శెఱుమొరు నూత్తువర్ మజ్గ । ఓరైవర్ క్కాయ్ ।
తేశ మఱియ ఓర్ । శారదియాయ్చ్చెన్ను । శేనైయై –
నాశమ్ శెయ్దిట్టు । నడన్ద నల్వార్త్తై । యఱిన్దుమే ॥

✡ వార్త్తై యటిబవర్ । మాయవఴ్కాళన్ని యావరో ।
పోర్త్త పిఱప్పొడు నోయొడుమూప్పొడు । ఇఱప్పివై –
పేర్త్తు । పెరున్తున్బమ్ వేరఱనీక్కి । త్తన్తాళిన్ కీ› –
చ్చేర్త్తు । అవన్ శెయ్యుమ్ శేమత్తై యెణ్ణి । త్తెళివుత్తే ॥

✡ తెళివుత్తు వీవిన్ది నిన్దవర్క్కు। ఇన్బ క్కదిశెయ్యుమ్ ।
తెళివుత్త కణ్ణనై । త్తెన్కురుకూర్ చ్చడకోపన్ శొల్ ।
తెళివుత్త వాయిరత్తుళ్ । ఇవైపత్తుమ్ వల్లారవర్ ।
తెలివుత్తశిన్దైయర్ । పామరు మూవులగత్తుళ్ళే ॥